

Yoishiatsu is een geneeskunst, geen geneeskunde. Daarom wordt er niet alleen technisch naar je lichaam en je klachten gekeken, maar ook met de intuïtie en bevindt de therapeut zich in een meditatieve staat. Miriam Santos is therapeut hierin en maakt gebruik van onder meer gezicht lezen, ruiken en strek- en drukbewegingen. Het is immers een heel complete benadering. "Als mensen meer een psychische klacht hebben, doe ik ook iets met de lichamelijke kant. En andersom."

Yoishiatsu voor genezing

'Bij de behandeling staan we beiden in contact met iets groters, om de eenheid te kunnen brengen'

Miriam Santos werd op de universiteit opgeleid als apotheker. Na haar opleiding specialiseerde ze zich in homeopathie, omdat ze als apotheker bezig wilde zijn met onderzoek naar medicijnen, in de breedste betekenis van het woord. Volgens haar heeft elk mens te maken met één energie van een plant. Maar ze kwam er ook achter dat er in bepaalde zin niet genoeg homeopathische medicijnen zijn voor de vele, uiteenlopende mensen, die op onze aardbol rondlopen. Daarom ging ze naar New York voor een master-

opleiding. Ze liep tegen Shiatsu op, tegen Ohashiatsu van de Japanner Wataru Ohashi, maakte zich zijn principes eigen en werkt alweer bijna twintig jaar volgens deze leer.

— Yoishiatsu

Ohashiatsu diende echter 'slechts' als basis voor Miriam Santos' werkwijze. Vanuit haar zienswijze ontwikkelde Miriam Santos Yoishiatsu, háár specifieke methode waarmee ze werkt. Wat is Yoishiatsu eigenlijk? "Yoishiatsu is gebaseerd op een kruipmethode, liggend werk",

Yoishiatsu voor genezing

vertelt de in Friesland gevestigde Braziliaanse. “Ik gebruik mijn eigen lichaam om de ander, het andere lichaam, te laten bewegen. Het is een combinatie van drukken en strekken. Maar als de ander strekt, strek ik ook. Het is een soort Tai Chi, ook voor de therapeut. Je moet ook in een meditatieve staat zijn, om samen met de energie van de ander echt één te zijn. Dat is het stukje spiritualiteit daarin. Je bent één met de ander. Verder ben ik met mijn centrum in connectie met de kosmos, met iets groter dan jezelf, om zo maar te zeggen. De kosmos, de Bron, een hogere energie, hoe je het ook wilt noemen. En dat contact gebeurt dus steeds vanuit je eigen centrum; dat is je buik, de Hara. Bij de behandeling staan we dus beiden in contact met iets groter, om de eenheid te kunnen brengen.”

■ Diagnosticeren

Voordat een behandeling plaatsvindt, maakt Miriam Santos een diagnose. Het hele proces van diagnosticeren bestaat uit een viertal stappen, de vier verschillende manieren om tot een diagnose te komen. De eerste stap heeft met het uiterlijk te maken. “Bo Shin, het observeren, is het eerste wat je bij het diagnosestellen doet”, geeft Miriam aan. “Het gezicht-lezen is een stukje ervan, maar eigenlijk kun je het hele lichaam lezen. Allerlei zaken van je uiterlijk geven informatie over wie je bent, en meteen. Je houding, hoe je loopt, enzovoorts. Daarna ga ik met een aanrakingstechniek de Hara lezen. In je buik zijn er gebieden waar je meridianen lopen. Twaalf meridianen zitten daar; die kun je dus lezen. Met mijn aanrakingen kan ik

dan een diagnose doen, door te lezen welke meridiaan ‘leeg’ is of juist ‘vol’. Ik lees de energie van die gebieden, en gedeeltelijk is dat helemaal niet fysiek. Daarom ben ik in mijn Hara en zeg ik tegen de ander dat hij in zijn wijsheid moet zitten. Ik werk ook met mijn intuïtie. Je kunt niet alleen maar technisch zaken bekijken – het is een geneeskunst, geen geneeskunde. Anderzijds voel ik ook met mijn handen of het bijvoorbeeld hard is, of dat je er diep in kunt zakken of juist helemaal niet. Of het flexibel is, meegaand, of heel slap. De tonus van de spieren dus. Gedeeltelijk is het fysiek contact, anderzijds is het energetisch; het gebeurt beide. Omdat je rug dezelfde gebieden kent, van twaalf meridianen, lees ik die ook.”

■ Vragen stellen

Als derde onderdeel van het diagnosticeren noemt Miriam Santos ‘het vragen stellen’. Ze haalt veel informatie uit de Hara, maar wil dat en haar intuïtieve ideeën ook toetsen door middel van vragen. Om zaken bevestigd te krijgen of een diagnose te verfijnen. Miriam: “Als ik bij een gebied kom dat leeg voelt, bijvoorbeeld bij de blaasmeridiaan, dan kan ik vragen: ‘Ben je veel moe?’ Met het vragen stellen constateer ik of datgene wat ik eerder heb gevoeld, ook klopt. Bij alle meridianen heb je verschillende vragen die je kunt stellen. Het zijn heel eenvoudige vragen, maar wel heel gericht op de energie die door de meridianen loopt. Die hangen weer samen met allerlei functies van je lichaam, zoals slapen, verteren, ontspannen. Iemand slaapt bijvoorbeeld nauwelijks of ontspant niet, omdat

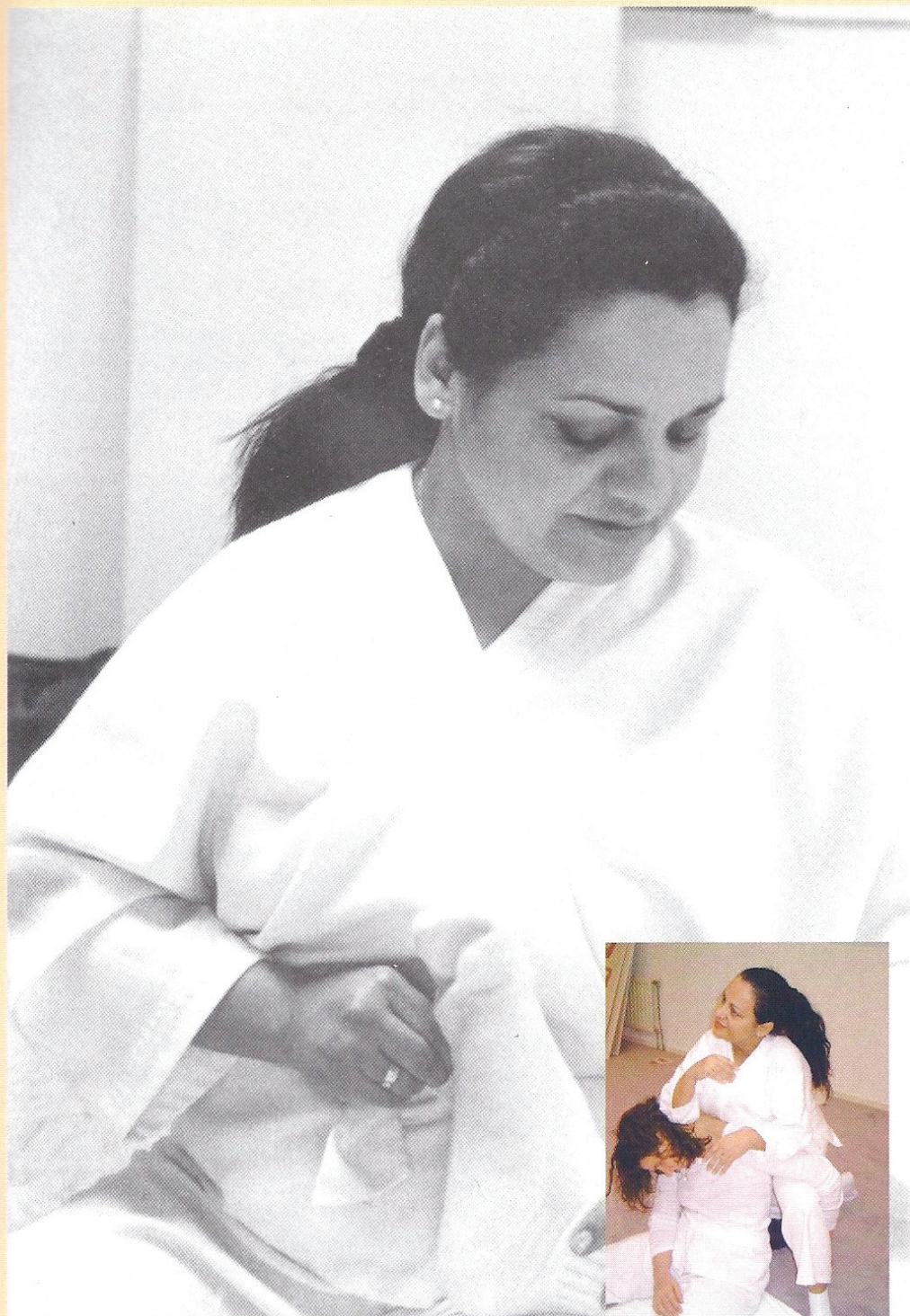
er steeds gepiekerd wordt. Overigens, mensen hoeven niet zoveel te praten. Soms ontspan je heel diep en heb je geen zin om te praten – dan is het ook niet noodzakelijk. Maar er zijn ook weer niet tientallen vragen; per meridiaan zijn er ongeveer drie tot vijf vragen. Meestal werk ik zo: dit is de meest lege, en dat is de meest volle. Met die meridianen werk ik vervolgens.”

■ Voorbeelden

Het gaat te ver om alle vragen te behandelen, of om alle opties te bekijken. Maar Miriam Santos geeft graag wat meer voorbeelden, zodat men zich kan voorstellen hoe de vragen met bepaalde functies en meridianen samenhangen. “Als de blaasmeridiaan vol is,” vertelt ze, “dan vraag ik bijvoorbeeld: ‘Slaap je aan één stuk door of word je vaak wakker om een of andere reden? Als de long vol is, dan zijn mensen meestal verkouden of net verkouden geweest. Daar vraag ik dan naar. Terwijl als de long leeg is, dan kan ik vragen: ‘Heb je de laatste tijd veel zin om naar feestjes te gaan, waarvoor je bent uitgenodigd? Dat is een sociale kant. Alle meridianen hebben zowel een psychische als lichamelijke kant. Sociaal zijn, dat is de psychische kant van het geheel. Als daar iets mee is, dan moet ik op de benen gaan behandelen. Als mensen bijvoorbeeld aangeven dat ze net verkouden zijn geweest, dan moet ik weer met een andere meridiaan werken. Op deze manier kan ik met behulp van vragen stellen, de psychische en lichamelijke kant onderscheiden.”

‘Sommige mensen hebben zo’n huilende manier van praten; dat is meer het element metaal, dus: long en dikke darmgebied’

■ Vierde instrument

De vierde stap van het diagnosticeren is het zogenoemde 'luis-teren en ruiken'. Hierbij luistert Miriam Santos naar de manier waarop iemand praat en onthullen geuren de werking van bepaalde meridianen of organen. Miriam: "Sommige mensen hebben bijvoorbeeld zo'n huilende manier van praten. Dat is meer het element metaal; dus long en dikke darmgebied. Als mensen een soort zingende toon hebben, dan heeft dat te maken met de maag en miltmeridiaan.

Ik luister dus naar de toon en de manier waarop iemand praat. Al die verschillende vormen geven aanwijzingen over dat er iets speelt bij een bepaalde meridiaan. Ruiken hoort hier ook bij. Elke meridiaan komt voort uit een element, dus hout, vuur, water, enzovoorts. Het ruiken van mensen heeft te maken met elementen. Als iemand dus zoet ruikt, dan heeft dat te maken met het gebied van de maag en milt. Die mensen kunnen dan de neiging hebben tot snoepen, of juist helemaal niet. Blijkt dat

de meridiaan hierbij vol is, dan helemaal niet; is deze leeg dan juist wel."

■ Het gezicht

Miriam Santos gaf al eerder aan dat het uiterlijk aanwijzingen geeft over iemands geestelijke of lichamelijke toestand. Kan ze hierover nog iets meer vertellen, bijvoorbeeld over de karakteristieken van het gezicht? "Ja. Neem de neus bijvoorbeeld", vertelt ze. "Als een neus goed recht is, geen kromming, zeg maar, dat geeft aan dat mensen gewoon maar doorgaan met wat ze moeten doen. Bijvoorbeeld bij een cursus, daarbij gaan ze werkelijk tot het eind. Dit heeft overigens ook met de rug te maken – mensen met rugklachten, vooral in het lager gebied, dat kun je bij de neus opmerken. Maar goed, mensen met een kromming of een bepaalde andere richting in de neus, die zullen bij diezelfde cursus juist eerder stoppen. Omdat het te moeilijk wordt, of zo. Als ik de neus van een persoon zie, weet ik meteen hoe sterk zo iemand in het leven staat. En dat heeft weer te maken met de rug; een rechte rug gaat vaak samen met een rechte neus. Mensen die echte rugklachten hebben, zijn over het algemeen mensen die niet kunnen doorzetten."

■ Oren, mond

De oren hebben onder andere te maken met iemands vitaliteit. Met hoeveel energie iemand in de wereld is gekomen. De mond kent weer een verband met onze lust. "Die energie, dat kan ook erfelijk zijn, van de voorouders of zo", geeft Miriam aan. "Maar bij de oorlellen kun je dingen zeker opmerken. Mensen met kleine oorlellen bijvoorbeeld